

نقش بیمه اتکایی در افزایش درآمد ارزی

لطف‌اله نکویی

(معاون فنی بیمه مرکزی ایران)

همان اصولی که در توزیع خطر از طریق بیمه برای افراد وجود دارد در مورد شرکتهای بیمه نیز صادق است. در این زمینه باید اشاره نمود که سرمایه و اندوخته شرکتهای بیمه هرچقدر هم زیاد باشد باز در مقابل تعهداتی که پذیرفته‌اند بسیار ناچیز و اندک است. توسعه روز افزون در صنایع بزرگ (از قبیل پتروشیمی، نیروگاهها، سدها، ارزش بدنه و مسؤلیت ناوگان هوایی، ارزش ناوگان دریایی و وجود تجمع خطر در ریسکهای کوچک)، هریک به تنهایی می‌تواند وضعیت و ثبات یک شرکت بیمه را به مخاطره بیندازد. بنابر این برای کاهش تعهدات شرکتهای بیمه باید چاره‌ای اندیشید. بی‌شک بهترین راه، عملیات اتکایی است. در بیمه اتکایی، بیمه‌گر شخص ثالثی را به نام بیمه‌گر اتکایی از طریق قراردادهای اتکایی، در نتایج مالی عملیات خود سهیم می‌کند. تقریباً تمامی شرکتهای بیمه ناگزیر به خرید بیمه اتکایی از شرکتهای داخلی و خارجی به منظور تقسیم و توزیع ریسکهای پذیرفته شده خود هستند. در بسیاری از کشورهای توسعه نیافته تمایل به اشباع ظرفیت در بازار داخلی قبل از رجوع به بازارهای بین‌المللی وجود دارد اما باید توجه داشت که عدم استفاده از مزایای توزیع ریسک و نگرش انحصار در بازارهای داخلی موجب عدم استفاده از امکانات شرکتهای خارجی، همچنین عدم استفاده از دانش فنی و تخصصی روز در بازارهای بین‌المللی خواهد شد.

«انکتاد» در توصیه‌های اقتصادی به کشورهای در حال توسعه در زمینه بیمه اتکایی می‌گوید:

کشورها به ویژه کشورهای توسعه نیافته باید دقت زیادی در تعیین میزان سهم نگهداری در بازارهای داخلی و اخذ به موقع و کافی پوششهای اتکایی و در واقع تقسیم ریسک در بازارهای بین‌المللی داشته باشند.

همه ساله مبالغ هنگفتی بابت عملیات اتکایی بین شرکتهای بیمه در نقاط مختلف جهان مبادله می‌شود به طوری که در بعضی کشورها، از جمله کشورهای انگلستان و آلمان، درآمد حاصل از عملیات اتکایی بخش عمده‌ای از منابع مالی این کشورها را تشکیل می‌دهد. خرید بیمه اتکایی موجب افزایش ظرفیت شرکت بیمه در پذیرش ریسک، کاهش اثرهای مالی پرداخت خسارت، ثبات در نتایج عملیات و به طور کلی تداوم فعالیت شرکتهای بیمه خواهد شد.

امروزه شرکتهای بیمه در جهان بدون عملیات اتکایی قادر به شرکت در بازار رقابت بین‌المللی و فعالیت در صنعت بیمه نخواهند بود. با توجه به نکات فوق باید گفت که بیمه اتکایی با دو هدف زیر انجام می‌پذیرد.

۱. بیمه اتکایی به منظور حفظ تعهدات شرکتهای، منابع و سرمایه‌های ملی بیمه اتکایی به منظور حفظ سرمایه و منابع ملی موضوع بحث جداگانه‌ای است لکن به اختصار به آن اشاره می‌شود. همان طور که قبلاً نیز بیان شد، سرمایه و اندوخته شرکتهای بیمه هرچقدر هم زیاد باشد، در مقابل تعهدات بسیار سنگینی که پذیرفته‌اند ناچیز است. امروزه سعی شده است که با به کارگیری تکنولوژی پیشرفته در واحدهای صنعتی خطرها به حداقل برسد اما همه روزه ما شاهد خسارتهای سنگین در این واحدها هستیم.^۱ از سوی دیگر، خطرهای طبیعی مانند سیل، زلزله، طوفان، تگرگ و سایر بلایای طبیعی دیگر، همواره شرکتهای بیمه را در معرض خسارتها قرار می‌دهند. گرچه این نوع حوادث از نظر تعداد کم است، در صورت بروز میزان خسارت وارده می‌تواند لطمه سنگینی به یک شرکت بیمه یا یک کشور وارد نماید.^۲ در چند سال اخیر شرکتهای بیمه در جهان در معرض خطرهای طبیعی زیادی قرار داشته‌اند که هرکدام بر بنیه مالی یک شرکت بیمه و حتی بر وضعیت اقتصادی یک کشور نیز تأثیر گذارده‌اند.

۱. از آن جمله می‌توان به خسارت کارخانه صنایع پتروشیمی در سال ۱۳۷۱ به مبلغ ۱,۱۳۷,۰۰۰,۰۰۰ ریال، خسارت مریئوس مازندران در سال ۱۳۷۱ به مبلغ ۱,۲۴۷,۰۰۰,۰۰۰ ریال، خسارت سیمان خزر به مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال، تعاون مصرف سبه به مبلغ ۱,۴۵۳,۰۰۰,۰۰۰ ریال، فولاد مبارکه در سال ۱۳۷۴ به مبلغ ۱,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال، بافت بلوچ در سال ۱۳۷۴ به مبلغ ۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال اشاره کرد.

۲. از آن جمله می‌توان به خسارت زلزله سال ۱۳۶۹ به مبلغ ۴,۹۱۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال و خسارت سد مارون ناشی از سیل به مبلغ ۴,۸۳۶,۰۰۰,۰۰۰ ریال اشاره کرد.

کشور امریکا یکی از بزرگ‌ترین بازارهای اتکایی دنیاست اما خسارتهای بزرگی همچون طوفان آندرو به مبلغ ۱۶ میلیارد دلار و خسارتهای زلزله لوس‌انجلس به مبلغ ۱۰ میلیارد دلار آن قدر زیاد بود که اگر بیمه اتکایی در میان نبود شرکتهای بیمه این کشور با مشکلات مالی زیادی روبه‌رو می‌شدند: نقش بیمه اتکایی در حفظ سرمایه‌های ملی، زمانی مشهود است که خسارت بزرگی واقع شود؛ مبالغ هنگفتی از خسارتهایی که ذکر شد از بیمه‌گران اتکایی دریافت گردید. مورد ملموس‌تر آن، خسارت اخیر سقوط هواپیمادر رشت است که از این‌بابت مبلغ ۴,۰۰۰,۰۰۰ دلار از بیمه‌گران اتکایی دریافت شد.

۲. بیمه اتکایی به منظور افزایش درآمد ارزی

بدیهی است که معاملات بیمه اتکایی برای کشور واگذارنده ایجاد هزینه ارزی می‌کند و در مقابل برای کشور طرف معامله موجب درآمد ارزی می‌شود. شرکتهای بیمه ناگزیر هستند در جهت اخذ پوششهای اتکایی برای پرتفوی خود که همان بیمه اتکایی به منظور حفظ تعهدات، سرمایه و منابع ملی است هزینه‌های ارزی متحمل شوند و در مقابل، با قبول بیمه اتکایی درآمد ارزی تحصیل کنند. هرچه میزان واگذاری کمتر و قبولی اتکایی بیشتر باشد، شرکت واگذارنده درآمد ارزی بیشتری خواهد داشت. بنابراین شرکتهای بیمه باید در قبولی هرچه بیشتر اتکایی از بازارهای مختلف جهان نهایت سعی خود را به کار گیرند. در اینجا لازم است که سابقه قبولی اتکایی در بیمه مرکزی ایران را مرور کنیم.

بیمه مرکزی ایران از سال ۱۳۵۳، یعنی از اوایل تأسیس خود، اقدام به قبولی اتکایی از بازارهای اتکایی دنیا - چه به طور مستقیم و چه از طریق کارگزار (بروکر) - کرده است. آمارهای موجود نشان می‌دهند که بیمه مرکزی ایران در سال ۱۳۵۳ حق بیمه‌ای معادل ۱,۲۵۰,۰۰۰ دلار داشته است (جدول شماره ۱). این قبولی به طور معمول همه ساله افزایش یافته به طوری که در سال ۱۳۶۵ به بالاترین میزان خود یعنی حدود ۱۷,۰۰۰,۰۰۰ دلار رسیده است. از این سال به بعد قبولی بیمه مرکزی ایران رو به کاهش نهاد لکن مجدداً از سال ۱۳۷۰ سیر صعودی خود را آغاز کرد تا جایی که در سال ۱۳۷۲ رقم قبولی بیمه مرکزی ایران براساس آمار سال مالی مجدداً به ۱۸ میلیون دلار رسید که با توجه به شرایط بازار و احتیاط لازم در پذیرش ریسک قبولی بیمه دیگر در سالهای ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ سیر نزولی داشته و به رقم ۴,۹۰۱,۰۰۰ دلار رسیده است.

آنچه بیان شد، حق بیمه‌های قبولی اتکایی است اما نتیجه فنی قبولی اتکایی در هر سال چگونه بوده است. قراردادهای اتکایی بیمه مرکزی ایران که آمار آن براساس سال مالی تهیه شده است نشان می‌دهند که نتیجه فنی قبولیها در بعضی سالها مثبت و در بعضی سالها منفی بوده است. شایان ذکر است که قبولی اتکایی، به دانش بیمه‌ای و اطلاعات فنی کافی در این زمینه نیاز دارد: باید ریسک یا پرتفوی مورد پیشنهاد را به دقت مورد ارزیابی قرار داد؛ باید موقعیت جغرافیایی، محدوده خطر، نوع قرارداد، شرایط عمومی و خصوصی قرارداد، کلوزهای مربوط، شرکت بیمه و اگذارنده کشور مربوط و مسائل سیاسی و اقتصادی را در جهت قبول یک ریسک به صورت اختیاری یا یک پرتفوی بیمه‌ای به صورت قرارداد مورد بررسی قرار داد؛ و باید با آگاهی کامل در مورد قبول یا رد یک پیشنهاد تصمیم گرفت. با این همه، باید گفت که در اکثر موارد بخش عمده‌ای از اطلاعات مورد نیاز در اختیار نیست و حتی در صورت درخواست، این اطلاعات به طور تمام و کمال دریافت نشده است. به طور کلی باید اشاره کنیم که کارشناسان ذی ربط همواره با مشکلات و موانع زیادی در قبول یا رد پیشنهادهاى ارائه شده مواجه بوده‌اند که ذکر مورد به مورد آنها در حوصله این مقاله نیست. ضمن اینکه اوضاع سیاسی و اجتماعی ایران و تبلیغات منفی بر ضد جمهوری اسلامی ایران و نقش ارتباطات بین‌المللی نیز تأثیر قابل ملاحظه‌ای در قبولی اتکایی برای شرکتهای ایرانی داشته است. شاید برخی بر این روند قبولی خرده بگیرند لذا برای روشن شدن وضعیت قبولی اتکایی اجازه می‌خواهم به حق بیمه قبولی و نتیجه عملیات اتکایی چند شرکت بزرگ اتکایی جهان در سال میلادی ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ اشاره کنم.

این توضیح ضروری می‌نماید که با وجود تماسهای زیاد با منابع مختلف، متأسفانه دسترسی به آمار و اطلاعات مربوط به حق بیمه‌های اتکایی کشورهای مختلف (اعم از کشورهای پیشرفته و در حال توسعه) به منظور تجزیه و تحلیل آنها در این بحث ممکن نشد. ضمن اینکه آمار در مورد حق بیمه‌های مستقیم به اشکال مختلف وجود دارد. به هر حال فقط به بررسی وضعیت اتکایی شرکتهای بزرگ اتکایی در سال ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ اکتفا شده است. این توضیح لازم است که روند ۵ سال گذشته نیز در همین جهت بوده است. شرکت بیمه اتکایی مونیخ (مونیخ ری) که بزرگ‌ترین شرکت اتکایی دنیاست با حق بیمه قبولی ۱۱ میلیارد دلار، نتیجه فنی ۹۵/۹ درصد و سود حاصل ۴/۱ درصد پیشتاز بوده است. وضعیت دیگر شرکتهای طراز اول جهان به قرار زیر بوده است:

شرکت بیمه اتکایی سویس ری: حق بیمه ۸/۸ میلیارد دلار، نتیجه فنی ۱۰۹ درصد، زیان ۹ درصد؛ شرکت بیمه امپلویر ری: حق بیمه ۶/۶ میلیارد دلار نتیجه فنی ۱۰۶/۱ درصد، زیان ۶/۱ درصد؛ شرکت بیمه اتکایی جنرال ری: حق بیمه ۶/۱ میلیارد دلار، نتیجه فنی ۱۰۰/۷ درصد، زیان ۰/۷ درصد؛ شرکت بیمه اتکایی اسکور: حق بیمه ۲/۰۹ میلیارد دلار، نتیجه فنی ۱۰۰/۹ درصد، زیان ۰/۹ درصد؛ شرکت بیمه اتکایی جنرالی: حق بیمه ۳/۸ میلیارد دلار، نتیجه فنی ۹۵/۲ درصد، سود ۴/۸ درصد؛

ملاحظه می‌کنید که در سال ۱۹۹۵ از شش شرکت اتکایی درجه اول دنیا فقط دو شرکت سود اندکی داشته‌اند و بقیه نتیجه فنی عملیات اتکایی شان منفی بوده است. جدول شماره ۲، گویای عملکرد ۲۰ شرکت بزرگ اتکایی جهان در سالهای ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ است که نتیجه فنی اکثر آنها منفی بوده یا سود اندکی به همراه داشته است که به چند مورد آنها در فوق اشاره گردید.

با توجه به نتایج فوق، پس چه انگیزه‌ای موجب می‌شود که این شرکتها در قبولی اتکایی با یکدیگر رقابت شدید داشته باشند. پاسخ این پرسش حتماً برای همه عزیزان روشن است: سرمایه‌گذاری از محل حق بیمه‌های دریافتی؛ اما چطور و چگونه؟ برای این منظور وضعیت شرکت اتکایی مونیخ و در مجموع، بازار آلمان مورد بررسی قرار می‌گیرد که می‌توان گفت، اکثر شرکتهای موفق دنیا کم و بیش در همین جهت حرکت می‌کنند.

شرکت بیمه اتکایی مونیخ در گزارش سال ۱۹۹۴ خود در زمینه سرمایه‌گذاری‌های این شرکت چنین روایت می‌کند: ما در سال مورد نظر با نوسانهای مالی زیادی روبه‌رو شدیم. روند کاهش نرخ بهره در بازارهای بین‌المللی همچنان ادامه داشت. ما بر این تصور بودیم که این روند کاهش به زودی پایان گیرد لکن با تأثیر کاهش نرخ در بازار قرضه آمریکا تقریباً تمامی بازارهای اوراق بهادار با کاهش نرخ بهره روبه‌رو شدند. این بزرگ‌ترین سقوط قیمتها در دهه اخیر بود که تاکنون تجربه کرده بودیم. میزان سرمایه‌گذاری ما با در نظر گرفتن ذخیره‌ها در مجموع به رقم ۴۴.۹۱۰ میلیون مارک رسید. این امر به دلیل توسعه و نتیجه فعالیت‌های اتکایی ما بوده است. سرمایه‌گذاری ما در سال مورد نظر با توجه به نوسانها و تغییرات نرخ ارز و استهلاك، معادل ۲۶.۴۴۷ میلیون مارک است که در بخشهای زیر انجام شده:

معادل	میلیون مارک	
۸/۶۵ درصد	۲,۲۸۸	املاک
۱۷/۲۹ درصد	۴,۵۷۳	وامها
۲۶/۵۷ درصد	۷,۰۲۶	سود مشارکتها
۲۶/۱۱ درصد	۶,۹۰۷	سپرده ثابت
۲۱/۳۷ درصد	۵,۶۵۳	سهام
	<u>۲۶,۴۴۷</u>	جمع

سایر سرمایه‌گذاری‌های بیمه اتکایی مونیخ به قرار زیر است:

افزایش منافع در شرکت هامبورگ تا ۸۰ درصد
مشارکت در افزایش سرمایه چندین شرکت وابسته
سرمایه‌گذاری با بهره ثابت از طریق وامها و اوراق قرضه
افزایش و اعطای وام به بیمه‌گذاران

تمرکز روی خرید اوراق بهادار دولتی (در سرمایه‌گذاری برون مرزی)

نتیجه اینکه این شرکت در مقابل سرمایه‌گذاری مبلغی معادل ۲۶,۴۴۷ میلیون مارک در سال ۱۹۹۴، سودی معادل ۲,۲۲۵ میلیون مارک به دست آورده است.

کشور آلمان در سال ۱۹۹۴ مبلغ ۴۲,۱۰۶ میلیون مارک درآمد حق بیمه اتکایی داشته است. در همین سال نتیجه فنی عملیات اتکایی به ۱۰۱/۴ درصد رسیده است، به عبارتی ۱/۴ درصد زیان داشته است. سرمایه‌گذاری کشور آلمان با توجه به سرمایه‌گذاری‌های سالهای قبل، مبلغ ۸۱,۱۳۲ میلیون مارک است که در بخشهای زیر انجام گرفته:

۳۵/۶ درصد سود مشارکتها

۲۱/۹ درصد اوراق بهادار با نرخ ثابت

۹/۵ درصد وامهای خارجی با ضمانت دولت متبوع

۸/۳ درصد سهام

۸/۱ درصد اوراق قرضه رسمی

۴/۷ درصد زمین و اموال غیر منقول

روند سرمایه‌گذاری کشور آلمان از محل حق بیمه‌های اتکایی در سال ۱۹۶۰ مبلغ ۱,۴۴۴ میلیون مارک، در سال ۱۹۷۰ (یعنی ده سال بعد) ۴,۲۷۷ میلیون مارک، سال ۱۹۸۰ مبلغ ۱۶,۱۰۲ میلیون مارک، سال ۱۹۹۰ مبلغ ۵۴,۵۶۰ میلیون مارک و سال ۱۹۹۴

مبلغ ۸۱،۱۳۲ میلیون مارک بوده است. یکی از مدیران ارشد شرکت مونیخ ری دلایل عمده و رموز موفقیت شرکت خود را به عوامل زیر وابسته می‌داند:

۱. داشتن سرمایه و ذخایر کافی.
۲. داشتن ظرفیت بالا در پذیرش ریسک.
۳. تخصص حرفه‌ای در تجزیه و تحلیل ریسکها.
۴. شبکه بازاریابی و اطلاع رسانی قوی.
۵. برنامه‌ریزی اصولی و دراز مدت.
۶. ثبات رویه و شغلی.
۷. انتخاب قراردادهای مناسب اتکایی.
۸. حسن رابطه با شرکتهای واگذارنده.
۹. پرداخت به موقع و فوری خسارتها به شرکتهای طرف قرارداد.
۱۰. ایجاد شعبه یا نمایندگی در خارج به ویژه در کشورهای در حال توسعه.
۱۱. اجرای برنامه‌های آموزشی برای کارکنان و مشتریان.
۱۲. سرمایه‌گذاری اصولی و درست از محل حق بیمه‌های اتکایی به عنوان یک فاکتور مهم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نتیجه گیری

با توجه به مطالب فوق می‌توانیم این‌طور نتیجه‌گیری نماییم که بیمه اتکایی مشروط به رعایت موارد زیر می‌تواند منبع درآمد ارزی مهمی برای یک شرکت بیمه و در نهایت برای یک کشور باشد:

۱. داشتن سرمایه و ذخایر کافی در حد امکانات.
۲. افزایش ظرفیت قبولی اتکایی در چارچوب امکانات مالی.
۳. پرورش نیروی متخصص لازم.
۴. توجه خاص به امر بازاریابی به ویژه در کشورهای جهان سوم و در حال توسعه.
۵. دارا بودن دانش بیمه‌ای و تخصص لازم در جهت آنالیز ریسکها.
۶. واگذاری قراردادهای اتکایی با شرط اتکایی متقابل.
۷. حسن عمل در پرداختها اعم از خسارتها یا مانده‌ها.
۸. استفاده از دانش و تجربه شرکتهای موفق دنیا.

۹. سرمایه‌گذاری از محل حق بیمه و ذخایر حاصل از عملیات اتکایی.

سرمایه‌گذاری موضوع بند آخر موجب ایجاد اشتغال، توسعه اقتصادی و افزایش بنیه مالی شرکت‌های بیمه خواهد شد و به دنبال آن افزایش ظرفیت پذیرش ریسک و به تبع آن افزایش درآمد ارزی را به همراه خواهد داشت.

جدول ۱. آمار عملکرد قبولی اتکایی از سال ۱۳۵۳ تا سال ۱۳۷۴ (۱۹۷۴) (به دلار)

سال شمسی	سال میلادی	حق بیمه	کارمزد	خسارت	بهره‌سپرده‌قبولی	مانده
۱۳۵۳	۱۹۷۴	۱,۲۵۰,۳۵۸/۱۳	۳۷۱,۵۹۲/۴۲	۳۷۶,۰۶۲/۹۰	۲,۹۷۷/۲۹	۵۰۵,۶۸۰/۱۰
۱۳۵۴	۱۹۷۵	۵,۰۳۷,۷۶۶/۲۸	۱,۳۷۲,۵۰۲/۲۲	۱,۷۲۹,۱۷۱/۹۷	۲۶,۵۱۴/۷۶	۱,۹۶۱,۶۰۶/۸۵
۱۳۵۵	۱۹۷۶	۵,۳۸۰,۰۷۴/۷۸	۱,۶۱۷,۲۷۴/۴۴	۳,۲۲۵,۵۲۷/۲۲	۶۰,۲۱۱/۴۵	۵۹۷,۶۸۴/۵۷
۱۳۵۶	۱۹۷۷	۷,۵۹۷,۸۹۱/۷۸	۲,۱۰۹,۹۴۸/۶۳	۳,۰۸۵,۱۳۱/۰۷	۹۶,۱۹۱/۶۵	۲,۴۹۹,۰۰۳/۷۳
۱۳۵۷	۱۹۷۸	۹,۱۴۸,۰۰۲/۳۸	۳,۱۹۵,۷۶۵/۴۲	۵,۶۱۲,۳۹۷/۷۱	۱۶۷,۹۶۷/۵۱	۵۰۷,۸۰۶/۷۶
۱۳۵۸	۱۹۷۹	۵,۶۸۷,۵۰۰/۹۲	۱,۷۴۰,۳۵۸/۹۱	۴,۲۵۷,۶۷۸/۹۹	۱۶۰,۶۸۶/۱۳	(۱۵۰,۰۵۰/۸۵)
۱۳۵۹	۱۹۸۰	۴,۴۵۷,۴۷۶/۱۴	۱,۵۴۳,۵۴۶/۱۲	۳,۵۷۰,۶۲۵/۲۸	۷۲,۴۴۶/۳۴	(۵۸۴,۲۴۸/۹۲)
۱۳۶۰	۱۹۸۱	۶,۵۷۹,۴۳۷/۱۷	۲,۵۷۵,۸۲۰/۸۲	۳,۶۶۵,۰۷۲/۱۲	۷۰,۶۱۸/۸۵	۴۰۹,۱۶۳/۰۸
۱۳۶۱	۱۹۸۲	۲,۹۴۳,۱۶۵/۴۴	۸۶۶,۱۵۹/۹۷	۱,۰۸۸,۴۹۳/۱۹	۴۱,۵۶۹/۶۴	۱,۰۳۰,۰۸۱/۹۲
۱۳۶۲	۱۹۸۳	۱۳,۰۹۸,۷۴۳/۷۰	۴,۸۰۱,۱۲۱/۶۲	۶,۱۷۱,۳۸۲/۲۸	۱۰۹,۹۰۷/۳۷	۲,۲۳۶,۱۴۷/۱۷
۱۳۶۳	۱۹۸۴	۱۲,۵۰۴,۸۰۷/۹۷	۴,۶۱۶,۱۰۵/۴۴	۵,۶۴۳,۷۹۱/۵۰	۱۶۷,۹۶۹/۲۱	۲,۴۱۲,۸۸۰/۲۴
۱۳۶۴	۱۹۸۵	۱۴,۷۵۶,۰۸۹/۶۸	۵,۲۳۵,۲۵۲/۶۰	۶,۷۳۱,۱۰۲/۸۵	۲۹۱,۴۵۴/۳۴	۳,۰۸۱,۱۸۸/۷۷
۱۳۶۵	۱۹۸۶	۱۷,۴۹۵,۸۶۷/۶۵	۷,۳۱۳,۷۳۸/۸۶	۱۳,۱۲۲,۰۱۵/۸۷	۳۳۴,۳۲۷/۵۳	(۲,۶۰۵,۵۵۹/۵۵)
۱۳۶۶	۱۹۸۷	۹,۵۱۹,۵۰۱/۶۵	۳,۹۴۱,۴۳۱/۹۶	۷,۰۳۸,۱۱۵/۰۸	۲۱۸,۵۲۰/۳۹	(۱,۲۴۱,۵۲۵/۰۰)
۱۳۶۷	۱۹۸۸	۴,۶۳۸,۰۱۷/۹۹	۱,۹۱۵,۴۰۲/۸۸	۴,۸۳۰,۸۹۳/۶۱	۱۵۸,۰۶۸/۴۰	(۱,۹۵۰,۲۱۰/۱۰)
۱۳۶۸	۱۹۸۹	۶,۱۳۷,۵۵۵/۵۹	۲,۴۸۹,۶۳۲/۰۶	۴,۵۳۹,۱۸۶/۹۷	۹۱,۱۰۹/۹۵	(۸۰۰,۱۵۳/۴۹)
۱۳۶۹	۱۹۹۰	۷,۳۲۵,۰۴۰/۰۰	۲,۳۰۴,۹۲۴/۱۷	۴,۸۵۳,۹۴۳/۰۱	۱۰۷,۴۴۴/۶۳	(۷۲۶,۳۲۲/۵۵)
۱۳۷۰	۱۹۹۱	۹,۱۸۰,۰۴۶/۶۰	۲,۸۷۹,۳۹۲/۹۱	۵,۹۳۹,۶۲۵/۰۳	۱۰۵,۰۰۲/۳۶	۴۶۶,۰۳۱/۰۲
۱۳۷۱	۱۹۹۲	۱۰,۹۷۵,۷۵۷/۵۷	۴,۳۱۱,۲۲۵/۵۲	۸,۵۰۱,۲۲۴/۵۲	۱۱۸,۵۲۷/۱۰	(۱,۷۱۸,۱۶۵/۳۷)
۱۳۷۲	۱۹۹۳	۱۸,۲۱۱,۵۴۵/۰۴	۶,۷۷۷,۹۵۷/۱۳	۱۲,۶۴۷,۵۱۶/۷۸	۲۵۱,۸۷۱/۵۴	(۹۶۲,۰۵۷/۳۳)
۱۳۷۳	۱۹۹۴	۱۰,۷۷۶,۰۶۲/۹۵	۳,۲۳۴,۸۷۳/۳۲	۷,۷۷۵,۴۳۸/۵۷	۲۷۶,۰۶۹/۰۰	۴۱,۸۲۰/۰۶
۱۳۷۴	۱۹۹۵	۴,۹۰۱,۳۵۸/۹۳	۲,۱۸۹,۹۳۶/۱۹	۴,۷۲۲,۴۰۸/۶۰	۱۲۲,۵۷۱/۰۰	(۱,۸۸۸,۴۰۴/۸۶)
		۱۸۷,۶۰۲,۰۶۸/۳۴	۶۸,۴۰۴,۹۶۳/۴۱	۱۱۹,۱۲۶,۸۰۵/۱۲	۳,۰۵۱,۸۲۶/۴۴	۳,۱۲۲,۱۲۶/۲۵

جدول ۲. بزرگ‌ترین بیمه‌گران اتکایی دنیا

رتبه	شرکت بیمه	خالص حق بیمه اتکایی صادره ۱۹۹۵	خالص حق بیمه اتکایی صادره ۱۹۹۴	درآمد پس از مالیات کسب‌شده ۱۹۹۵	خصارت و هزینه کارشناسی ۱۹۹۵	شریب خصارت ۱۹۹۵	شریب هزینه ۱۹۹۵	شریب ترکیب‌شده ۱۹۹۵	شریب ترکیب‌شده ۱۹۹۴
۱	مونخ ری	۱۱,۰۷۵,۷۵۹	۱۰,۰۴۹,۹۲۱	۱۱,۰۳۶,۸۳۰	۷,۴۰۸,۳۳۵	۶۷.۱۵	۲۸.۸	۹۵.۹	۹۶.۷
۲	گروه سویس ری	۸,۸۹۰,۶۷۰	۸,۲۷۹,۰۰۰	۸,۸۶۵,۸۵۰	۷,۱۰۵,۸۲۰	۸۱.۰	۲۸.۰	۱۰۹.۰	د.ن
	یونیون ری	۶۸۹,۳۴۸	۶۱۰,۳۲۴	۶۶۷,۶۵۶	۵۵۰,۰۴۴	۷۵.۶	۲۶.۶	۱۰۲.۲	۱۰۰.۲
	باوارین ری	۱,۱۹۱,۲۴۶	۱,۰۱۶,۲۲۶	۱,۱۳۹,۳۸۲	۸۲۷,۴۸۷	۷۲.۶	۲۵.۲	۹۷.۸	۹۲.۷
۳	امپلویرز ری	۶,۹۶۷,۰۰۰	۶,۹۵۴,۰۰۰	۳,۸۸۵,۶۷۷	۲,۹۹۳,۷۰۸	۷۶.۹	۲۹.۲	۱۰۶.۱	۱۰۵.۰
۴	گروه جنرال وکلن ری	۶,۱۰۲,۰۰۰	۵,۵۵۱,۰۰۰	۵,۸۳۷,۰۰۰	۴,۱۸۵,۰۰۰	۷۱.۶	۲۹.۱	۱۰۰.۷	۹۸.۰
	کلن ری	۳,۲۸۰,۶۰۰	۲,۹۶۹,۱۲۰	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	۹۱.۹
۵	جنرالی	۳,۸۱۵,۹۷۵	۳,۲۴۱,۵۶۳	۳,۸۰۸,۲۹۳	۲,۶۱۶,۷۷۲	۶۸.۷	۲۶.۵	۹۵.۲	۹۳.۷
۶	گروه هانوور ری	۳,۵۲۲,۶۶۷	۳,۰۶۷,۰۸۹	۳,۴۸۰,۵۹۹	۲,۵۳۷,۹۹۱	۷۲.۹	۲۴.۱	۹۷.۰	۹۵.۱
	هانوور ری	۱,۹۳۱,۱۶۸	۱,۶۶۲,۷۹۰	۱,۸۸۶,۲۸۰	۱,۲۹۵,۱۱۹	۶۸.۷	۲۷.۴	۹۶.۱	۹۹.۰
	ای انداس راک	۹۲۶,۰۱۷	۸۹۱,۰۰۴	۹۱۹,۲۴۰	۷۲۸,۴۷۵	۷۹.۲	۲۲.۰	۱۰۱.۲	د.ن
۷	لینکلن نشنال ری	۲,۸۸۸,۴۰۰	۲,۳۸۷,۵۰۰	۲,۸۹۵,۹۰۰	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	۹۷.۱
۸	گرینینگ	۲,۴۶۰,۶۴۷	۱,۹۹۳,۰۷۳	۲,۳۵۶,۳۷۱	۱,۷۰۵,۷۰۰	۷۲.۴	۲۷.۰	۹۹.۴	۱۰۷.۱
۹	گروه اسکور	۲,۰۹۷,۶۳۶	۱,۹۳۵,۶۱۴	۱,۹۰۰,۴۵۵	۱,۳۱۸,۳۵۹	۶۹.۳	۳۱.۶	۱۰۰.۹	۱۱۸.۷
	اسکور ایالات متحده	۲۵۶,۶۵۶	۲۳۲,۷۲۰	۲۵۲,۱۲۵	۱۶۶,۶۵۴	۶۶.۰	۳۶.۹	۱۰۲.۹	د.ن
۱۰	توکیومارین	۱,۱۳۳,۹۳۰	۱,۰۴۵,۸۴۰	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	۱۰۱.۶
۱۱	ام اند جی ری	۱,۷۵۱,۵۸۰	۱,۹۵۹,۵۸۱	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	۱۰۳.۵
۱۲	امریکن ری	۱,۶۲۶,۱۷۱	۱,۵۵۱,۲۳۳	۱,۵۲۶,۰۰۶	۱,۳۵۲,۰۴۱	۸۸.۶	۳۱.۹	۱۲۰.۵	۹۶.۸
۱۳	آکساری	۱,۴۳۶,۶۲۷	۱,۱۹۶,۳۰۱	۱,۴۳۰,۸۳۱	۱,۱۳۵,۱۳۱	۲۹.۳	۲۵.۰	۱۰۴.۳	۸۹.۸
۱۴	توآفایراند مارین	۱,۱۰۴,۶۷۰	۱,۱۱۴,۸۰۰	د.ن	۶۲۱,۱۹۰	۵۶.۲	۳۴.۴	۹۰.۷	۱۰۵.۷
۱۵	ترنساتلنتیک ری	۱,۰۰۸,۷۸۱	۸۶۸,۳۷۰	۹۸۱,۱۷۷	۷۴۶,۸۷۲	۷۶.۱	۲۶.۱	۱۰۲.۲	۱۱۵.۲
۱۶	اورست ری	۹۴۴,۹۳۸	۸۶۹,۳۹۹	۹۱۳,۷۴۴	۶۸۷,۵۵۴	۷۵.۲	۳۰.۸	۱۰۶.۰	۱۰۸.۰
۱۷	وینترتور	۹۲۲,۵۷۴	۷۳۲,۴۹۶	۶۶۴,۴۴۶	د.ن	د.ن	۷۸.۲	۱۰۷.۷	۱۰۸.۰
۱۸	یاسودافایراند مارین	۸۰۶,۰۴۹	۷۸۰,۰۶۷	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن	د.ن
۱۹	برکشایرها توی	۷۷۷,۰۰۰	۶۸۹,۸۰۰	۷۱۷,۶۰۰	۵۲۲,۰۰۰	۷۲.۷	۲۷.۹	۱۰۰.۶	۸۸.۳
۲۰	سنتر ری	۷۱۵,۹۷۰	۶۸۷,۱۱۹	۶۳۷,۶۶۸	۵۵۶,۲۳۲	۸۷.۳	۱۱.۵	۹۸.۸	۱۰۳.۸
	جمع	۶۰,۰۶۸,۸۴۴	۵۲,۷۵۳,۷۵۶	۵۰,۹۳۸,۱۴۷	۳۵,۴۹۲,۷۰۵	۶۹.۷%	۲۲.۸%	۹۲.۵%	۸۵.۰%

مرتب شده براساس خالص حق بیمه‌های اتکایی - ارقام براساس نرخ تبدیل متوسط سال ۱۹۹۴ به دلار آمریکا تبدیل شده‌اند - تمامی ارقام به ۱۰۰۰ دلار است.